

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. POZE-00559/2015-ERU

V Praze dne 3. června 2015

Číslo jednací: 00559-14/2015-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů ve správním řízení vedeném pod sp. zn. POZE-00559/2015-ERU zahájeném dne 19. ledna 2015 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, držitelem licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny, společností **Jihoměstská majetková a.s., se sídlem Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha 4 – Háje, IČ: 28199081**, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

t a k t o:

- I. Účastník řízení, společnost Jihoměstská majetková a.s., se sídlem Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha 4 – Háje, IČ: 28199081, se tím, že neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu požadované informace a podklady, které Energetický regulační úřad opakovaně požadoval nejprve žádostí o poskytnutí informací dle § 15a energetického zákona č. j. [REDAKCE] ze dne 18. června 2013 se stanovením lhůty na doložení do dne 12. července 2013 a následně opakovanou žádostí o poskytnutí informací podle § 15a energetického zákona č. j. [REDAKCE] ze dne 17. července 2013 se stanovením lhůty na doložení do dne 24. července 2013, dopustil porušení § 15a energetického zákona, a tím se dopustil spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. e) téhož zákona.
- II. Dle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti Jihoměstská majetková a.s., se sídlem Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha 4 – Háje, IČ: 28199081 za spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. e) téhož zákona **ukládá pokuta ve výši 11 000 Kč** (slovy: jedenáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického

regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 40200515.

- III.** Dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti Jihoměstská majetková a.s., se sídlem Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha 4 – Háje, IČ: 28199081, **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 402005151.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod, skutkový stav

Dne 19. ledna 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, kterým je držitel licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny společnost Jihoměstská majetková a.s., se sídlem Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha 4 – Háje, IČ: 28199081 (dále jen „účastník řízení“) ve věci podezření z možného spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona.

Správní orgán zahájil správní řízení z vlastního zjištění Úřadu v souvislosti s neplněním zákonem stanovené povinnosti zakotvené v § 15a odst. 1 energetického zákona ze strany účastníka řízení jako povinného subjektu.

Úřad jako věcně příslušný správní orgán ve smyslu § 15 písm. b) energetického zákona pro výkon státní správy v energetických odvětvích zaslal účastníkovi řízení prostřednictvím veřejné datové sítě dne 18. června 2013 žádost o poskytnutí informací podle § 15a energetického zákona vedenou pod č. j. [REDAKCE] se stanovením lhůty na doložení do dne 12. července 2013, která byla účastníkovi řízení dle příslušné doručky doručena prostřednictvím tzv. fikce doručení dne 1. července 2013 (dále jen „žádost o poskytnutí informací“) a dne 3. července 2013 se do datové schránky přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Uvedenou žádostí o poskytnutí informací Úřad požadoval doložení těchto informací:

- Vyplnění příloženého souboru TVS_sber_dat_FVE.xls za období od 1. 6. 2012 do současnosti, pro výroby s instalovaným výkonem nad 30 kW, které uplatňují provozní podporu podle zákona č. 165/2012, o podporovaných zdrojích energie.

Úřad v předmětné žádosti o poskytnutí informací uvedl účastníkovi řízení jako povinnému subjektu přesné informace, způsob a formu, jakou má účastník řízení při vyplňování dat a následném zaslání Úřadu postupovat. V předmětné žádosti také uvedl kontaktní osoby, na které se mohl účastník řízení obrátit v případě nejasností nebo dotazů s řádným vyplněním a poskytnutím vyžadovaných informací a podkladů Úřadu.

Úřad dále uvedl v předmětné žádosti právní důvod a účel vyžadovaných podkladů, přičemž uvedl, že uvedené podklady a informace vyžaduje v souvislosti s výkonem jeho regulační působnosti podle § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona ve spojení s § 19a téhož zákona.

Úřad v předmětné žádosti o poskytnutí informací upozornil účastníka řízení také na nezbytnost vyžadovaných podkladů pro výkon působnosti Úřadu, protože doslovně uvedl, že ve smyslu § 15a odst. 1 energetického zákona žádá o poskytnutí a doložení úplných, správných a pravdivých podkladů a informací, které jsou nezbytné pro výkon působnosti Úřadu.

V závěru uvedené žádosti Úřad upozornil a poučil účastníka řízení, že neposkytnutí podkladů v uvedené lhůtě nebo poskytnutí nepravdivých podkladů vyžádaných podle § 15a odst. 1 energetického zákona je správním deliktem, za který může být uložena pokuta až do výše 15 000 000 Kč.

Účastník řízení na uvedenou žádost o poskytnutí informací nereagoval a ve lhůtě stanovené Úřadem požadované podklady a informace nezaslal. Z důvodu marného uplynutí výše uvedené lhůty a nesplnění zákonem stanovené povinnosti ze strany účastníka řízení jako povinného subjektu zaslal Úřad prostřednictvím veřejné datové sítě dne 17. července 2013 opakovanou žádost o poskytnutí informací podle § 15a energetického zákona vedenou pod č. j. [REDAKCE] se stanovením lhůty na doložení do dne 24. července 2013, která byla účastníkovi řízení dle příslušné doručky prokazatelně doručena dne 23. července 2013 (dále jen „opakovaná žádost o poskytnutí informací“). V opakované žádosti Úřad uvedl, že z důvodu neposkytnutí požadovaných informací ze strany účastníka řízení do dne odeslání opakované žádosti o poskytnutí informací, opětovně žádá podle § 15a odst. 1 energetického zákona o poskytnutí vyžadovaných informací, přičemž tyto v opakované žádosti znovu uvedl s opětovným uvedením způsobu a formy vyplnění, kontaktních osob v případě nejasností nebo dotazů, právního důvodu a účelu vyžadovaných podkladů.

V závěru opakované žádosti o poskytnutí informací Úřad znovu upozornil a poučil účastníka řízení o možnosti uložení pokuty v případě nesplnění zákonem stanovené povinnosti a uvedl, že neposkytnutím požadovaných podkladů a informací ve stanovené lhůtě nebo poskytnutím neúplných, nesprávných nebo nepravdivých podkladů a informací vyžádaných podle § 15a odst. 1 energetického zákona se účastník řízení jako povinný subjekt dopouští naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. e) energetického

zákona, za který lze uložit podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona pokutu do výše 15 000 000 Kč.

Účastník řízení ani na opakovanou žádost o poskytnutí informací žádným způsobem nereagoval a v Úřadem prodloužené lhůtě požadované podklady a informace opětovně nedoložil. Účastník řízení požadované informace Úřadu doložil dne 13. srpna 2013.

II. Průběh správního řízení v prvním stupni

Správní orgán zaslal dne 19. ledna 2015 oznámení o zahájení správního řízení č. j. [REDAKCE]. Správní orgán vložil téhož dne předmětné žádosti o poskytnutí informací dle § 15a energetického zákona do správního spisu o čemž vyhotovil záznam o vložení žádosti do spisu č. j. [REDAKCE].

Účastník řízení v reakci na obdržené oznámení o zahájení správního řízení zaslal dne 23. ledna 2015 vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení a doložil také účetní závěrku, o jejíž zaslání správní orgán žádal v předmětném oznámení.

V uvedeném vyjádření účastník řízení uvedl, že zasílá aktuální účetní závěrku a zároveň vyjádření ve smyslu § 36 správního řádu k zahájení správního řízení vedeného pod č. j. [REDAKCE]. Účastník řízení vyjádřil, že Úřad zaslal opakovanou žádost o poskytnutí informací podle ust. § 15a energetického zákona pod č. j. [REDAKCE] datovanou dne 17. 7. 2013, kdy účastníkovi řízení stanovil lhůtu do 24. 7. 2013 pro vyplnění příloženého souboru TVS_sber_dat_FVE.xls a jeho zaslání v elektronické podobě do datové schránky ID eeuaau7. Účastník dále uvedl, že energetický zákon v ust. § 15a odst. 1 ukládá povinným subjektům povinnost poskytnout Úřadu na jeho písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jeho působnosti podle energetického zákona a vyjádřil, že v diskreční pravomoci Úřadu je pak stanovit povinnému subjektu přiměřenou lhůtu pro splnění této povinnosti. Dle vyjádření účastníka řízení byla ve jmenovaném případě však tato lhůta stanovena do 24. 7. 2013 bez ohledu na skutečnost, kdy výzva bude doručena a uvedl, že do datové schránky společnosti byla výzva dodána dne 17. 7. 2013 v 15:28:00 hodin, avšak ve smyslu ust. § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění, byla výzva doručena 23. 7. 2013 v 13:56:05 hodin. Vzhledem k uvedenému účastník řízení uvedl, že na splnění uložené povinnosti tak zbýval jeden den a dle jeho vyjádření tak stanovenou lhůtu pro poskytnutí informací nelze považovat v žádném případě za přiměřenou, protože adresátovi povinnosti nedává reálnou možnost k jejímu splnění, zejména pro vyhledání informací, jejich zpracování a odeslání. Účastník řízení dále uvedl, že krátkost a nepřiměřenost lhůty vynikne při srovnání s tím, že první žádost k poskytnutí identických informací č. j. [REDAKCE] ze dne 18. 7. 2013 stanovila společnosti lhůtu do 24. 7. 2013. Dle účastníka řízení měla být v opakované žádosti stanovena nová přiměřená lhůta k plnění korespondující svou délkou se lhůtou stanovenou v první žádosti. Ohledně první žádosti ze dne 18. 6. 2013 účastník řízení uvedl, že nebyla z datové schránky společnosti vybrána k tomu oprávněnou osobou v souladu s ust. § 17 odst. 4 zákona

č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění. Účastník řízení ve svém vyjádření dále uvedl, že požadované informace byly Úřadu doručeny dne 13. srpna 2013 v 10:06:56 hodin do datové schránky ID eeuaau7 a vyjádřil, že se domnívá, že doručením požadovaných informací v tomto termínu nebyl nijak mařen či negativně ovlivněn výkon státní správy na úseku energetiky, ani ohroženy hodnoty, kterýchž ochraně směřuje účel energetického zákona. Dle vyjádření účastníka řízení tomu nasvědčuje také skutečnost, že Úřad zahajuje správní řízení až více než rok a půl poté, co mělo k Úřadem tvrzenému možnému spáchání správního deliktu dojít a dle účastníka tím spíše, že jde o skutečnosti Úřadu celou dobu známé. Účastník řízení dále uvedl, že se rovněž domnívá, že Úřadem posuzované jednání účastníka řízení nenaplnuje znak společenské škodlivosti, protože požadované informace byly Úřadu poskytnuty pouze s velmi mírným opožděním. V této věci účastník řízení také uvedl, že případná společenská škodlivost správního deliktu klesá v průběhu času a postupně zaniká a poukázal na ust. § 91d odst. 3, který pro tyto případy stanoví promlčecí lhůtu v délce trvání dvou let. Účastník řízení závěrem svého vyjádření uvedl, že dle jeho názoru ke spáchání správního deliktu nedošlo, protože zde chybí jednak znak protiprávnosti, kdy nebyla poskytnuta přiměřená lhůta ke splnění uložené povinnosti a jednak zde dle účastníka řízení není naplněn znak společenské nebezpečnosti škodlivosti jednání. Účastník řízení vzhledem k výše uvedenému dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 31. 10. 2008 sp. zn. 7 Afs 27/2008 – 46, který konstatoval, že „kategorie správních deliktů je kategorií trestního práva v širším slova smyslu, tudíž se pro všechny správní delikty, nejen pro přestupky, uplatní povinnost správního orgánu zkoumat nejen naplnění formálních znaků správního deliktu, ale také zda jednání vykazuje daný stupeň společenské škodlivosti, tudíž materiální stránku správního deliktu“. Účastník řízení závěrem svého vyjádření uvedl, že žádá, aby bylo správní řízení vedené Úřadem zastaveno, in eventum, aby Úřad rozhodl, že účastník řízení správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona nespáchal.

Správní orgán zaslal účastníkovi řízení dne 30. ledna 2015 oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, ve kterém účastníkovi řízení stanovil sedmidenní lhůtu ode dne doručení uvedeného oznámení pro případné vyjádření.

Účastník řízení v reakci na obdrženu možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí telefonicky kontaktoval Úřad se žádostí o možnost nahlédnout do předmětného spisu. Uvedené nahlédnutí do spisu se po vzájemné dohodě konalo dne 5. února 2015 v budově dislokovaného pracoviště Úřadu v Praze. Účastník řízení po seznámení se spisem konstatoval, že trvá na svém vyjádření ze dne 23. ledna 2015.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na vyjádření účastníka řízení v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které má k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci,

o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona.

III. Rozhodnutí v prvním stupni

Úřad rozhodl v prvním stupni a dne 11. února 2015 vydal rozhodnutí č. j. [REDAKCE], kterým uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 14 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil porušením § 15a téhož zákona tím, že přes obdržení opakované žádosti (urgence) nedoložil Úřadu ve stanovených lhůtách požadované podklady a informace, které Úřad vyžadoval v souvislosti s výkonem jeho regulační působnosti podle § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona ve spojení s § 19a téhož zákona. Správní orgán prvního stupně uvádí, že v rámci vedeného správního řízení zohlednil všechny polehčující a přitěžující okolnosti daného případu a shledal účastníka řízení odpovědným za spáchání předmětného správního deliktu. Ohledně výše uložené pokuty správní orgán uvádí, že tato plně odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech a odpovídá tak ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

IV. Řízení o rozkladu

Účastník řízení podal proti vydanému rozhodnutí č. j. [REDAKCE] dne 26. února 2015 rozklad, kterým napadl vydané rozhodnutí v celém rozsahu. V rozkladu účastník řízení uvedl téměř identické námítky, které vyslovil v průběhu vedeného správního řízení ve svém vyjádření ze dne 23. ledna 2015 a závěrem podaného rozkladu navrhl, aby předsedkyně Úřadu změnila výrok napadeného rozhodnutí tak, že se účastník řízení nedopustil porušení § 15a energetického zákona a tím nespáchal správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. e) téhož zákona a že účastník řízení nemá povinnost uhradit náklady řízení.

Druhostupňový (odvolací) orgán vydal dne 13. dubna 2015 rozhodnutí č. j. [REDAKCE], kterým rozhodl o zrušení a vrácení věci Úřadu k novému projednání. V uvedeném rozhodnutí druhostupňový orgán uvedl, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nesplňuje základní předpoklady zákonnosti, tedy zejména postrádá přezkoumatelnou správní úvahu a proto je dle druhostupňového orgánu nezbytné, aby Úřad v rámci nového projednání vyjma vypořádání námítky účastníka řízení ohledně naplnění materiální stránky spáchaného správního deliktu, přihlédl také k okolnostem, za nichž k porušení zákona účastníkem řízení došlo tak, aby nedošlo k porušení zásad ukládání správních trestů a to zejména zásady dvojího přičítání.

Správní orgán v rámci nového projednání věci zaslal účastníkovi řízení dne 19. dubna 2015 možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu a stanovil účastníkovi řízení sedmi denní lhůtu pro vyjádření. Účastník řízení požádal o možnost nahlédnout do předmětného správního spisu, které se uskutečnilo dne 22. května 2015 v budově dislokovaného pracoviště Úřadu v Praze. Účastník řízení po seznámení se spisem konstatoval – bez vyjádření.

Správní orgán v rámci nového projednání věci s ohledem na průběh správního řízení v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které má k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona

V. Právní posouzení věci

V rámci nového projednání věci se správní orgán opětovně nejprve zabýval otázkou naplnění skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, kterého se držitel licence dopustí tím, že neposkytne Úřadu ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace vyžádané podle § 15a odst. 1 téhož zákona. Správní orgán k tomu poznamenává, že poskytnutím informace se rozumí poskytnutí takové informace, která plně odpovídá požadavku Úřadu.

Ustanovení § 15a odst. 1 energetického zákona stanovuje držiteli licence nebo právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě povinnost poskytnout Úřadu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon působnosti Úřadu podle energetického zákona.

Správní orgán se v rámci nového projednání věci s ohledem na vyslovený právní názor druhostupňového orgánu v první řadě zabýval otázkou naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu ze strany účastníka řízení a znovu došel k závěru, že materiální stránka předmětného správního deliktu byla ze strany účastníka řízení naplněna, protože účastník řízení opakovaně přes zasloupanou opakovanou žádost (urgenci) v Úřadem stanovených lhůtách svou zákonem stanovenou povinnost nesplnil a požadované informace Úřadu doložil až po uplynutí opakovaně stanovené lhůty.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení je od zahájení výkonu licencované činnosti povinen respektovat a dodržovat povinnosti stanovené příslušnými právními předpisy, ze kterých mu plynou příslušná práva a povinnosti, a to zejména energetický zákon a vyjadřuje, že poskytování Úřadem požadovaných podkladů a informací ve stanovených lhůtách ze strany povinných subjektů je jedním z nezbytných nástrojů, kterými Úřad realizuje výkon své působnosti tak, jak je mu svěřena energetickým zákonem a ostatními právními předpisy.

Ve vztahu k otázce nezbytnosti vyžadovaných informací a naplnění materiální stránky správního deliktu ze strany účastníka řízení správní orgán uvádí, že předmětné informace Úřad vyžadoval z důvodu jejich nezbytnosti pro správné nastavení výše podpory formou výkupních cen a také pro následnou kontrolu nastavení parametrů vyhlášky č. 347/2012 Sb., kterou se stanoví technicko-ekonomické parametry obnovitelných zdrojů pro výrobu elektřiny a doba životnosti výroben elektřiny z podporovaných zdrojů, ve znění pozdějších předpisů a její případnou novelizaci pro další období. Správní orgán zastává názor, že pokud povinné

subjekty své zákonem stanovené povinnosti ve stanovené lhůtě neplní tak dochází k ohrožení a narušení řádného výkonu působnosti Úřadu v oblasti cenové regulace, protože bez řádného získání požadovaných informací v Úřadem stanovené lhůtě dochází k ohrožení správnosti nastavení výše výkupních cen a ohrožení správnosti nastavení příslušných právních předpisů. Uvedené ve svém důsledku ohrožuje a může také mít velice nepříznivý dopad na všechny účastníky trhu s energiemi včetně spotřebitelů. S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že o naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu ze strany účastníka řízení nemůže být v daném případě pochyb.

V § 15a odst. 1 energetického zákona je uvedeno, že držitel licence nebo jiná právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba jsou povinni poskytnout ministerstvu, Úřadu a Státní energetické inspekci na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jejich působnosti podle energetického zákona. V ustanovení § 15a odst. 3 energetického zákona je uvedeno, že při vyžádání podkladů a informací uvede ministerstvo, Úřad nebo Státní energetická inspekce právní důvod a účel vyžádání podkladů a informací a poučí o možnosti uložení pokuty v případě jejich neposkytnutí.

Správní orgán k uvedenému skutkovému stavu věci uvádí, že Úřad jako věcně příslušný správní orgán pro výkon státní správy v energetických odvětvích ve smyslu § 15 písm. b) energetického zákona vyzval nejprve účastníka řízení prostřednictvím žádosti o poskytnutí informací podle § 15a odst. 1 energetického zákona o doložení podkladů a informací, které Úřad nezbytně potřeboval pro výkon své působnosti, na což účastníka řízení v předmětné žádosti upozornil.

Správní orgán se dále vyjadřuje k délce stanovené lhůty pro poskytnutí podkladů a informací a je toho názoru, že vzhledem k nenáročnosti vyplnění a poskytnutí Úřadem požadovaných informací byla lhůta stanovená Úřadem v žádosti o poskytnutí informací ze dne 18. června 2013 více než přiměřená, protože od doručení předmětné žádosti dne 1. července 2013 měl účastník řízení možnost uvedené dodat do 12. července 2013. Správní orgán zastává dále názor, že Úřad vyšel v předmětné žádosti účastníkovi řízení velice vstřícně a to především tím, že přesně uvedl způsob a formu, jakou má účastník řízení jako povinný subjekt požadovaná data vyplnit a zaslat Úřadu, a zároveň uvedl dvě kontaktní osoby, na které se mohl účastník řízení v případě nejasností obrátit se žádostí o radu nebo pomoc. Účastník řízení však na předmětnou žádost vůbec nereagoval ani žádným způsobem Úřad nekontaktoval, přestože byl v žádosti o poskytnutí informací poučen o možnosti uložení pokuty v případě neposkytnutí požadovaných podkladů (informací). Uvedené považuje správní orgán za prokázané, protože v předmětné žádosti o poskytnutí informací poučil účastníka řízení o tom, že v důsledku neposkytnutí podkladů v uvedené lhůtě nebo poskytnutí nepravdivých podkladů vyžádaných podle § 15a odst. 1 energetického zákona ve stanovené lhůtě může být za spáchání správního deliktu uložena účastníkovi řízení pokuta až do výše 15 000 000 Kč.

Vzhledem k otázce splnění zákonem stanovených náležitostí předmětné žádosti uvedených v § 15a odst. 3 energetického zákona správní orgán uvádí, že všechny zákonem požadované náležitosti byly v předmětné žádosti uvedeny a splněny. Ohledně splnění poučovací podmínky o možnosti uložení pokuty se správní orgán vyjádřil výše a dále uvádí, že Úřad v předmětné žádosti uvedl také právní důvod a účel s uvedením příslušných ustanovení energetického zákona.

Vzhledem k zaslání opakované žádosti o poskytnutí informací ze strany Úřadu správní orgán uvádí, že účastník řízení naplnil všechny znaky skutkové podstaty předmětného správního deliktu už marným uplynutím lhůty stanovené v žádosti o poskytnutí informací a to tím, že v Úřadem stanovené lhůtě požadované podklady a informace Úřadu nedoložil. V této věci je správní orgán toho názoru, že Úřad mohl v důsledku výše uvedeného nesplnění zákonem stanovené povinnosti ze strany účastníka řízení ve stanovené lhůtě zahájit správní řízení. Úřad však vyšel účastníkovi řízení jako povinnému subjektu vstříc a vzhledem k nezbytnosti požadovaných podkladů a informací zaslal účastníkovi řízení opakovanou žádost, ve které opětovně uvedl všechny náležitosti, a znovu účastníka řízení upozornil a poučil o možnosti uložení pokuty v případě nesplnění povinnosti, přičemž uvedl, že neposkytnutím požadovaných podkladů a informací ve stanovené lhůtě nebo poskytnutím neúplných, nesprávných nebo nepravdivých podkladů a informací vyžádaných podle § 15a odst. 1 energetického zákona se dopouští naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. e) téhož zákona, za který lze uložit podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Vzhledem k dodání požadovaných informací ze strany účastníka řízení jako povinného subjektu dne 13. srpna 2013 správní orgán uvádí, že tato skutečnost vzhledem k výše uvedenému naplnění skutkové podstaty správního deliktu ze strany účastníka řízení marným uplynutím lhůty stanovené v žádosti o poskytnutí informací nemůže být důvodem zbavujícím účastníka řízení odpovědnosti za spáchání předmětného správního deliktu, avšak správní orgán uvádí, že tato skutečnost byla zohledněna jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty oproti případům, ve kterých povinné subjekty Úřadem požadované informace vůbec nedodaly nebo tyto dodaly až v důsledku zahájeného správního řízení.

Vzhledem k výše uvedenému a zjištěnému skutkovému stavu správní orgán uvádí, že není pochyb o tom, že účastník řízení svým jednáním opakovaně naplnil všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona.

Nad rámec výše uvedeného považuje správní orgán v rámci nového projednání za nezbytné vypořádat také vyjádření a námítky účastníka řízení, které účastník řízení vyslovil a zaslal Úřadu v rámci vedeného správního řízení, a které v obdobném znění uvedl ve svém rozkladu, kterým napadl rozhodnutí č. j. [REDAKCE] ze dne 11. února 2015.

Vzhledem k vyjádření účastníka řízení ohledně nepřiměřenosti lhůty stanovené v opakované žádosti správní orgán opakovaně uvádí, že účastník řízení naplnil všechny znaky předmětného správního deliktu už marným uplynutím lhůty stanovené v žádosti o poskytnutí

informací, ve které byla lhůta stanovená Úřadem dle názoru správního orgánu více než přiměřená, a to především s ohledem na jednoduchost a časovou nenáročnost s vyplněním požadovaných informací. Vzhledem k uvedenému není dle správního orgánu rozhodné posuzování přiměřenosti lhůty stanovené v opakované žádosti, protože jak uvedl správní orgán výše, Úřad opakovanou žádost posílal nad rámec svých povinností a opakovanou žádostí především vycházel účastníkovi řízení vstříc a kratší lhůtu stanovil zejména z důvodu více než přiměřené lhůty stanovené v první žádosti. Vzhledem k uvedenému správní orgán vyjadřuje, že nelze v žádném případě tedy souhlasit stvrzením účastníka řízení, že na doložení požadovaných informací měl pouze jeden den, protože účastník řízení měl na doložení od doručení žádosti o poskytnutí informací dne 1. července 2013 a následnému přihlášení pověřené osoby dne 3. července 2013 do Úřadem prodloužené lhůty více než 20 dní.

Vzhledem k vyjádření účastníka řízení, že první žádost o poskytnutí informací nebyla z datové schránky vybrána oprávněnou osobou v souladu s ust. § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění správní orgán uvádí, že dle příslušné doručky byla žádost o poskytnutí informací doručena ve smyslu uvedeného § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. prostřednictvím tzv. fikce doručení dne 1. července 2013 a dle uvedené doručky se do datové schránky dne 3. července 2013 v 08:53:03 hod přihlásila osoba pověřená právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Vzhledem k uvedenému správní orgán vyjadřuje, že je plně v rukou osoby, pro kterou byla datová schránka zřízena (v daném případě v rukou účastníka řízení), jakým způsobem zajistí řádné vybírání datových schránek a jaké osoby pověří přístupem do datových schránek, přičemž uvádí, že oprávněnost těchto osob nemůže správní orgán posuzovat, protože toto je výhradní starostí a povinností osoby pro kterou byla datová schránka zřízena.

Vzhledem k vyjádření účastníka řízení ohledně termínu doručení informací dne 13. srpna 2013, v důsledku čehož dle účastníka řízení nedošlo k maření nebo negativnímu ovlivnění výkonu státní správy na úseku energetiky, ani nedošlo k ohrožení hodnot, k jejichž ochraně směřuje výkon státní správy na úseku energetiky, správní orgán uvádí, že s tímto nelze souhlasit, protože stanovení přiměřené lhůty dle § 15a energetického zákona a v této lhůtě poskytnutí požadovaných informací ze strany povinných subjektů je základním smyslem tohoto ustanovení. V této věci správní orgán uvádí, že doložení požadovaných podkladů až po opakovaně stanovených lhůtách nemůže být důvodem pro zbavení se odpovědnosti za spáchání správního deliktu, avšak opětovně uvádí, že tuto skutečnost zohlednil jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty.

Ohledně naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu se správní orgán vyjádřil výše, a ve vztahu k vyjádření účastníka řízení, že posuzované jednání nenaplnuje znaky společenské škodlivosti, doplňuje a opětovně uvádí, že materiální stránka (společenská nebezpečnost – škodlivost) předmětného správního deliktu naplněna byla, protože neplnění zákonem stanovených povinností ze strany účastníka řízení ve stanovených lhůtách mělo nepříznivý dopad pro výše uvedený výkon působnosti a pravomoci Úřadu což ve svém

důsledku ohrozilo také účastníky trhu s energiemi a spotřebitele. Vzhledem k uvedenému správní orgán opětovně vyjadřuje, že účastník řízení je od začátku výkonu licencované činnosti povinen respektovat a dodržovat povinnosti stanovené příslušnými právními předpisy a to především povinnosti stanovené energetickým zákonem. V této věci správní orgán uzavírá a opětovně uvádí, že účastník řízení opakovaně neplnil své povinnosti ve stanovených lhůtách ani žádným způsobem Úřad ve stanovených lhůtách nekontaktoval se žádostí o prodloužení lhůty nebo pomoc s řádným plněním svých zákonem stanovených povinností. Vzhledem k uvedenému je správní orgán přesvědčen, že v daném případě nelze hovořit o neexistenci materiální stránky předmětného správního deliktu.

Vzhledem k uvedeným závěrům proto není možné vyhovět návrhu účastníka řízení a správní řízení zastavit nebo in eventum rozhodnout, že účastník řízení správní delikt nespáchal.

Vzhledem k výše uvedenému je správní orgán přesvědčen, že řádným způsobem vypořádal všechny rozhodné a důležité námitky a vyjádření účastníka řízení, které mohly ovlivnit skutkový stav předmětného správního řízení.

Vzhledem k výše uvedenému, zjištěnému a prokázanému skutkovému stavu přistoupil správní orgán k uložení sankce formou uložení pokuty, protože s ohledem na rozhodovací praxi Úřadu ve shodných nebo obdobných případech je toho názoru, že uložení sankce formou uložení pokuty je v daném případě nezbytné a účelné pro zajištění plnění zákonem stanovených povinností ze strany účastníka řízení.

VI. Uložení pokuty

Správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda nedošlo k naplnění některé z podmínek uvedených v § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy jestli účastník řízení za správní delikt neodpovídá, pokud prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici a na základě kterých rozhodoval o zjištěném skutkovém stavu, nevyplývalo, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týká jeho právní odpovědnosti za spáchaný správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Správní orgán je toho názoru, že vzhledem k tomu, že účastník řízení ve stanovených lhůtách žádným způsobem nereagoval na zaslané žádosti o poskytnutí informací, přestože byl ze strany Úřadu opakovaně poučen o možných následcích, tak nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona lze, jak správní orgán opětovně upozornil a poučil účastníka řízení, uložit podle § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty přihlížel správní orgán ke všem uvedeným okolnostem a skutečnostem zjištěným ve správním řízení, přičemž zejména přihlížel ve smyslu § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán.

V obecné rovině správní orgán nejprve uvádí, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitelů licencí, právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě protiprávního jednání ze strany účastníka řízení, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem.

Vzhledem k otázce závažnosti správního deliktu uvádí správní orgán, že účastník řízení svým protiprávním jednáním ohrozil a narušil řádný výkon působnosti Úřadu v oblasti cenové regulace a tím ohrozil správnost nastavování výše výkupních cen a správnost nastavení parametrů příslušných právních předpisů. Uvedené ve svém důsledku ohrozilo také všechny účastníky trhu s energiemi včetně spotřebitelů. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako přitěžující okolnost.

Správní orgán dále posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení, přičemž dospěl k tomu, že účastník řízení jako povinný subjekt opakovaně ve stanovených lhůtách neplnil své zákonem stanovené povinnosti, přestože byl ze strany Úřadu opakovaně žádán o doložení požadovaných podkladů a informací s poučením o možnosti uložení pokuty v případě nesplnění zákonem stanovených povinností. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako přitěžující okolnost. Účastník řízení však požadované informace doložil Úřadu dne 13. srpna 2013 (20 dní od uplynutí lhůty stanovené v opakované žádosti), což vnímá správní orgán jako polehčující okolnost oproti případům, kdy jsou požadované podklady dodány výrazně později a zároveň tuto skutečnost vnímá správní orgán jako výrazně polehčující okolnost oproti případům, kdy požadované informace nejsou povinnými subjekty doloženy vůbec.

Vzhledem k otázce následků spáchaného správního deliktu správní orgán uvádí, že nelze v dané chvíli předjímat skutečné a závěrečné dopady jednání účastníka řízení avšak opětovně uvádí, že účastník řízení jako povinný subjekt svým protiprávním jednáním ohrozil a narušil roli Úřadu jako cenového regulátora a tím v důsledku ohrozil také účastníky trhu s energiemi a spotřebitele. K uvedenému však správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti při posuzování otázky závažnosti spáchaného správního deliktu a z důvodu zachování zásady zákazu dvojího přičítání s ohledem na vyslovený právní názor druhostupňového orgánu k uvedenému nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti při stanovení výše uložené pokuty.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání správního deliktu a dospěl k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že protiprávní stav trval od marného

uplynutí lhůty stanovené Úřadem pro doložení, a to ode dne 13. července 2013 do 13. srpna 2013, kdy byly požadované informace ze strany účastníka řízení Úřadu doloženy. Vzhledem k uvedené délce trvání protiprávního stavu byla délka trvání zohledněna jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty.

Vzhledem k výše uvedenému je podle správního orgánu při stanovení výše uložené pokuty nutné zohledňovat také opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. V této věci je třeba uvést na stranu účastníka řízení, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu a lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, a proto bylo uvedené zohledněno jako výrazně polehčující okolnost při stanovení výše pokuty.

Vzhledem k osobě pachatele předmětného správního deliktu vycházel správní orgán při stanovení výše pokuty také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu, a to např. rozsudek sp. zn. 1 As 9/2008-133, z něhož vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše uložené pokuty zřejmé, že uložená pokuta by mohla mít likvidační charakter. Uvedené je třeba posuzovat také v případě, ve kterém příslušný právní předpis osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Výše uvedené je případem energetického zákona, protože osobní a majetkové poměry pachatele nejsou ve znění energetického zákona uvedeny jako kritéria pro určení výměry pokuty, avšak podle výše zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlídnout a to také učinit. Vzhledem k posouzení výše uvedeného proto správní orgán v oznámení o zahájení správního řízení požádal účastníka řízení o doložení aktuální účetní závěrky nebo jiného dokladu, ze kterého bude patrný aktuální hospodářský stav účastníka řízení. Uvedené účastník řízení dodal Úřadu spolu s vyjádřením k zahájenému správnímu řízení dne 23. ledna 2015.

Vzhledem k výši pokuty uložené při dolní hranici možné zákonné sazby s ohledem na všechny polehčující a přitěžující okolnosti daného případu a také s ohledem na výše uvedené majetkové poměry účastníka řízení je správní orgán toho názoru, že výše uložené pokuty nebude mít povahu likvidačního charakteru, avšak bude mít určitý negativní dopad pro účastníka řízení. Uvedený dopad je však dle správního orgánu nutné považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce, protože aby pokuta plnila své základní funkce, tedy represivní a individuálně preventivní, musí mít určitý negativní vliv na pachatele správního deliktu. Správní orgán je toho názoru, že účastník řízení pokutou uloženou ve výši uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, avšak určitým způsobem pocítí dopad uloženého správního trestu také v rovině materiální.

Ve vztahu k předmětu tohoto správního řízení správní orgán uvádí, že účelem uložení sankce je především prevence a zajištění budoucího plnění zákonem stanovených povinností ze strany účastníka řízení.

Při posouzení a určení výše pokuty zohlednil správní orgán všechny výše uvedené polehčující a přitěžující okolnosti a po zvážení všech okolností daného případu na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti s ohledem na vyslovené právní názory druhostupňového orgánu, určil a stanovil výši pokuty tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby, která mohla být dle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona za spáchání předmětného správního deliktu uložena.

Vzhledem k výše uvedenému považuje správní orgán stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a uložena pokuta tak může plnit své základní funkce.

Nad výše uvedené správní orgán uvádí, že výše uložené pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech, a vyjadřuje, že byla uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí uložena pokuta ve výši 11 000 Kč, a to za spáchaný správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí uložena povinnost úhrady nákladů řízení, protože správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Jiří Kreuzman, v.r.
oprávněná úřední osoba
sekce podporovaných zdrojů